

26. Apr. 1971

FAKTA

Dato:

26. Apr. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 48-51

Paris

26-4-77.

"The doctrine of Sunyata,
or voidness, asserts only that
there are no self-existent
form, for the more one con-
-tributes upon any individu-
-al thing, the more it
turns out to involve the
whole univers".

Alan Watts
(Psychotherapy
East & West)

"Vous voulez dire qu'il
~~travaille~~ travaille dans un domaine
restreint. Oui. C'est le seul
moyen de faire un très long
chemin à l'intérieur du do-
-maine choisi et lorsque
j'étais étudiant à Cornell,
j'ai étudié Wittgenstein:
les investigations philosophiques
- ses dernières œuvres - et il
semble qu'il représente le
pur fait exemple de quelqu'un
qui s'est occupé long-

d'un sujet extrêmement
spécialisé et qui a poussé
ses recherches extrêmement
loin. Je pense que je suis
naturellement disposé à faire
ce genre de recherche.
J'ai toujours l'impression
que je dois considérer tous
les aspects d'une idée.
Je ne peux pas aller vite,
il faut que je fasse un
pas après l'autre. Et je
suppose que mon esprit ne
peut pas s'attacher à plusieurs
sujets à la fois.
Je progresse assez lentement.
Steve Reich.

De ovenstående citat af Her-
-bin, Churehoune, Watts og Reich
har is anført fordi de alle
betyrte nogle personlige pro-
-blemer.
Churehoune og Herbins udvalgte
om at de er skide lige glade
med andre kunstere og hvad
de laver, er i et klart til syne-
-la den de store med det her jo helt

rigtige. Alle de kunstnere man
bliver ved at interessere sig
for er jo netop de der har
været ligegyldige med alt
uden det end det de selv læser.
Kunne man tænke sig at
Piet Mondrian i tredive-
Paris med sin for tidens pres
havde opgivet sine lodrette
og vandrette linier og sine pri-
-marfarver for at melde sig
til Andre Bretons surrealistiske
avant-garde? Nej - det kunne
man selv pågæve ikke prestikke
sig - som havde Mondrian ikke
været Mondrian - han gav
faen i surrealisme det var
ikke hans kroppe - han havde
sin egen Mon'ning.

Og dog er det jo hvad næsten
alle kunstnere gør i dag - de
tænder sig digter af kunst-
-livet sig ikke af kunst.
Angsten for ikke at være
med, at lave det rigtige, at
holde paa det som tiden ønsker
for den forfæle kunst - det er
moderne kunst brug det.
Tingen - eller i hvert fald - meget

Jou tror paa egne tanker - paa sig selv.
Sely gjer is det mindst af alle. Men hvad er det for et perspektiv man ser sit arbejde i? Et rent dygnflue-perspektiv - det mere forvrenge de af alle.

Saa man mere afstoppet, mere universelt paa sit arbejde ville man op dage at om man oppe det ene eller det andet, ingen betydning havde hvis man ikke i det man en gang havde valgt at oppe i ikke kunne se at i den ene ting ligge (muelig vedene for) alting.

Paris

27-4-71

Saa har is i en puel
Lil brudt an op gave paa kunst-
-fonden, og end nu en gang
skal is hele tiden i gen nem.
Jeg tror jo ligesom godt med
det som me se i dybene at
nej siger is ikke, dels kan
is ikke rigtig staa for udford-
-ringer - dels er der jo pen-